

MUHAMMAD I BIBELN

Av

**Hazrat Mirza Bashir-ud-Din Mahmood Ahmad
Khalifa-tul-Masih II**

Islams Ahmadiyya jamaát Sverige

Profetian i 5:e Moseboken

Då Moses på Herrens befallning gick upp på berget Horeb, talade han till israeliterna med följande ord: ”En profet av ditt folk, av dina bröder, en som är mig lik, skall Herren din Gud, låta framträda åt dig. Honom skall ni lyssna till.” 5 Mos. 18:15.

Gud talade till Moses med följande ord: ”En profet skall jag låta framträda åt dem, bland deras bröder, en som är dig lik, och jag skall lägga mina ord i hans mun, och han skall tala till dem allt vad jag befäller honom. Och om någon inte lyssnar till mina ord, de ord han talar i mitt namn, så skall jag själv utkräva det av honom. Men den profet som är förmäten att han i mitt namn talar vad jag inte har befallt honom tala, eller som talar i andra gudars namn, den profeten skall dö.” 5 Mos 18:18-20.

Av dessa verser framgår klart att Moses framställde profetior om en laggivande profet som skulle komma efter honom och som skulle komma från Israels bröder. Att det inte skulle bli en vanlig profet, utan en laggivande, framgår av orden ”en som är lik Moses.” Eftersom Moses var en laggivande profet, så bör också den som skulle vara lik Moses, vara det. Denne Utlovade Profet beskrivs som en som ”skall tala till dem, allt vad jag befäller honom”. Också av detta framgår att den Utlovade Profeten skulle vara en laggivande profet.

Förkunnelsen av en ny lag innebär initiativet till en ny rörelse, en ny nation. En profet förkunnar en ny lag är således ingen vanlig läromästare eller reformator. Han måste framföra en omfattande lära, som omfattar grundläggande principer såsom detaljerade regler. Utan dessa förutsättningar kan ingen ny nation bildas. Men en profet som inte frambär en ny lag behöver bara förklara och uttolka den redan existerande lagen. Av honom krävs det inte att han skall lägga fram allt som han mottar från Gud för folket. Det är möjligt att vissa uppenbarelser som ges honom, bara är avsedda till hans egen uppbyggelse, och han är således inte på något sätt förpliktad att vidare delge dessa till sitt folk. Profetian fastslår också att den utlovade profeten skall ”tala i mitt namn” och de som inte ska lyssna till honom, s Gud själv skall ”utkräva räkenskap” av dem, vilket betyder att de som slår dövörat till, utsätter sig själva till bestraffning. Vi får också veta att den som falskeligen utger sig för att uppfylla profetian, kommer att dö.

Om vi iakttar alla dessa förutsättningar i profetian, kommer vi att dra slutsatsen att åtminstone fram till Jesu tid framträdde ingen profet i världen, som kan sägas ha uppfyllt beskrivningen över den Utlovade Profeten. Alla profeter som framträdde mellan Moses och Jesus kan därför uteslutas i vårt sökande efter en profet, vilken kan sägas ha uppfyllt denna profetia. Bara Jesus återstår, då en stor skara av hans anhängare anser honom vara den siste läromästaren, som Gud sänt till denna världen. Men om vi prövar denna profetians förutsättningar, en efter en, på Jesus finner vi att den inte stämmer.

För det första, skall den Utlovade Profeten vara en laggivande profet. Var Jesus en laggivande profet? Framförde han en ny lag i världen som skulle ersätta den gamla? Jesus sade klart: ”Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen och profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva utan för att uppfylla. Sannerligen innan himlen och jorden förgår,

skall inte en enda bokstav, inte minsta prick i lagen förgå; inte förrän allt har skett.” Matt. 5:17-18.

Jesu anhängare gick så långt att de förklarade:”och lagen bygger inte på tron: det heter ju att den som fullgör budorden skall leva genom dem. Kristus har friköpt oss från lagens förbannelse genom att ta vår förbannelse på sig, som det står skrivet: förbannad är var och en som hängs på upp en träpåle.” Gal. 3:12-13

Jesus hävdade inte att han kom med någon ny lag och hans anhängare betraktar lag som en förbannelse – hur kan då Jesus ha uppfyllt profetian i 5:e Moseboken?

För det andra, skulle den Utlovade Profeten inte framträda bland Israels folk, utan bland deras bröder, men Jesus var israelit, När Kristna konfronteras med detta faktum, framhåller de vanligtvis att Jesus inte hade någon jordisk fader och att han därför kan sägas vara en av Israels bröder. Men en dylik tankekonstruktion är ohållbar. Profetian talar om bröder, som en ras eller som en nation ur vilken den Utlovade Profeten skulle framstå. Jesus står som Guds son, ensam. Han kunde passa in profetian såvida Gud hade fler söner.

Bortsett från detta framgick klart i Bibeln, att Kristus skulle vara av Davids hus och släkt (Ps. 132:11 ; Jer 23:5). Så om Jesus kunde avsäga sig sin israelitiska härkomst eftersom han inte hade någon jordisk far, kunde han ju inte längre räknas som Davids son, och då kunde inte Psaltarens profetia, som handlar om Kristus, gälla honom.

För det tredje, säger profetian: ”jag skall lägga mitt ord i hans mun”, men evangelierna består inte av ord som Gud la i Jesu mun. De berättar istället om Jesu liv och vad han sa i några av sina offentliga tal, samt om vad hans lärjungar sa och gjorde vid olika tidpunkter.

För det fjärde, skulle den Utlovade vara en profet, men enligt kristen uppfattning var Jesus inte någon profet, utan Guds son. Hur kan då beskrivningen i profetian passa in på Jesus?

För det femte, läser vi i profetian: ”ord som han skall tala i mitt namn”. Hur underligt det än låter, så finns det inte i evangelierna ett enda exempel på ord, vilka kan sägas att Jesus mottog från Gud med befallning att föra dem vidare till de människor han var läromästare för.

För det sjätte, finner vi i profetian orden: ”Han skall tala till dem allt vad jag bjuder honom”. I enlighet med detta, skulle Profeten ge världen en omfattande och fullständig lära, men Jesus sade sig aldrig ha en sådan uppgift. Han betraktade sig själv som en förelöpare som kommer före en större läromästare som skulle komma. Vi läser i Joh. 16: 12-15; ”Jag har mycket mer att säga er, men ni förmår inte ta emot det nu. Men när han kommer som är sanningens ande, skall han vägleda er med hela sanningen; han skall inte tala av sig själv utan förkunna det han hör och låta er veta vad som kommer att ske”.

Av dessa verser framgår att profetian i 5:e Moseboken inte uppfylldes i Jesus. Av detta kan vi därför dra slutsatsen att både Gamla och Nya Testamentet förutsade en profet efter Jesus, som skulle föra världen till "hela sanningen" och stadsfästa Guds namn på jorden för alla tider. Vi hävdar därför att uppenbarelsen av Quranen och den Helige Profeten Muhammads företrädande markerar uppfyllelsen av profetian i 5:e Mosebok. Följande fakta understryker detta påstående:

Den helige Profeten Muhammad var en efterkommande till Ismael. Ismaels ättlingar var bröder till Isaks efterkommande; israeliterna.

Den Helige Profeten Muhammad är den ende som kan sägas vara en profet lik Moses. I Quranen finner vi följande: "Vi har i sanning sänt en budbärare till er, som är ett vittne över er, liksom vi även sände en budbärare till Faraos." 73:16. Quranen jämför Profeten med Moses.

Profetian kallar den Utlovade som en Profet. Den Helige Profeten gjorde anspråk på att vara just profet, medan Jesus, å andra sidan inte gjorde några sådana anspråk. I Mark. 8: 27-30. läser vi: "Sedan gick Jesus och hans lärjungar bort till byarna kring Caesarea Filippi. På vägen frågade han dem: "Vem säger människorna att jag är?" De svarade: Johannes döparen, men somliga säger Elia, andra att du är någon av profeterna." Då frågade han dem: "Och ni, vem säger ni att jag är?" Petrus svarade: "Du är Messias." Men han förbjöd dem strängt att tala med någon om honom. Därmed kan fastslås att Jesus nekar till att vara Johannes Döparen, Elias eller någon av profeterna. Men i Mosebokens profetia omtalades den Utlovade som en profet lik Moses. Och profetian stämmer inte Islams Profet, men inte på Jesus.

Profetian säger "lägg mina ord i hans mun". Evangelierna innehåller inga ord av detta slag, men å andra sidan överbringade Islams helige Profet Quranen till världen, som är, från början till slut, endast från Guds , som Gud la i hans mun. Quranen betecknar sig själv som Guds ord (2:76).

Profetian sade att den Utlovade skulle tala allt som han blev befalld. Vi har redan citerat evangelierna som visar att Jesus inte meddelade andra allt han mottog från Gud, och att det skulle komma en efter honom som skulle göra det. Islams Helige Profet passar fullständigt in på denna beskrivning. I Quranen läser vi "O Sändebud, framför det, som har uppenbarats dig från din Herre, (till folket) och om du icke gör det, har du icke framfört Hans budskap. Och Allah kommer att beskydda dig från människorna. Allah vägleder förvisso icke de icke troende människorna" (5:68).

Det är nästan som om denna vers ville säga: "O profet, det var en gammal profetia om dig, som sa att när du kom till världen skulle du ge den alla de sanningar som du mottog från Gud. Tala därför till världen allt det som bli uppenbart för dig, oavsett om den godtar set eller inte." Likaledes säger den vers, som utgör avslutning på Quranens uppenbarelse: "Denna dag har jag fullkomnat en religion för er och fullbordat Min ynnest över er och har utvalt Islam som religion för er" (5:4). Vilket betyder: "Genom uppenbarelsen av Quranen fullkomnas tron, vägledningens gåva fullkomnas för er, och frid och ro skänkes er som er religion." Det var Islams Helige Profet som lärde ut allting, och inte höll tillbaka någonting, På Jesu tid var människorna inte redo att motta och tro på allting som var värt det. Men vid tiden för Islams Helige Profet hade människan

genomgått den andliga utvecklingens alla stadier och tiden var inne då hela sanningen skulle uppenbaras för världen.

Profetian talar om ”ord som han skall tala i mitt namn”. Också denna del av Profetian uppfylls i Islams Helige Profet. Han är den ende som talar i Guds namn, då varje kapitel av den uppenbarade bok han framförde, börjar med orden: ”I Allahs den nåderikes, den Barmhärtiges namn.” Detta stora tecken, i vederbörlig ordning införlivar i Quranen, bevisar också att sista delen av mänsklighetens andliga framsteg som förutsas av Moses, blev fullkomnat genom Islams Helige Profets ankomst.

Profetian framhåller följande viktiga kännetecken: ”Men det profet som är så förmäten, att han i mitt namn talar vad jag inte befallt honom tala, eller som talar i andra gudars namn, den profeten skall dö” 5 Mos. 18:20.

Med denna vers fick världen veta hur den skulle kunna skilja mellan den i profetian Utlovade och de som bara utgav sig för att vara uppfyllelsen av profetian. Det var nödvändigt att framhålla detta klara kännetecken. Den Utlovade blev tilldelad en viktig uppgift att inleda den sista fasen i mänsklighetens andliga framåtskridande. Om människor framträdde och falskeligen påstod sig vara bärare av denna uppgift, så skulle de utgöra en stor fara för världen. För att avvärja denna fara, bestämde Gud att falska profeter skulle utsättas för Gudomligt straff och lida nederlag och död.

Islams Helige Profet hävdade tidigt att han var pålagd denna uppgift, och det i klara ordalag. Då han offentliggjorde detta anspråk var han svag utan vänner. Fienden var talrik och stark och lät inte någon att gå ur händerna när det gällde att omintetgöra Profetens budskap och uppgift. Men skydde inga medel för att göra slut på Profetens liv, Mäktiga härskare satte sig emot honom, men de blev de, och inte Profeten, som fick avgå med nederlag och skam. Den Helige profeten dog då hans framgång nått sin höjdpunkt. Då han dog hade hela Arabien tillkännagivit sin tro på honom, och efter hans död kunde hans efterträdare, på några få år, sprida Islam över hela den då kända världen.

Moses var en sann profet. Mosebokens profetia var Guds uppenbarelse. Fanns det då ingen möjlighet att profeten skulle misslyckas i sin uppgift? Fanns ingen möjlighet att hans fiender, som så ivrigt törstade efter hans blod, skulle kunna avgå med segern? Nej! Varken Profetens framgångar eller hans fienders nederlag var tillfälligheter. Det verkar som om Quranen hade profetian 5:e Mosebok för ögonen då den tidigt i Profetens karriär tillkännagav inför hela Arabien ”O Sändebud, framför det, som har uppenbarats för dig från din Herre, (till folket) och om du icke gör det, har du icke framfört Hans budskap. Och Allah kommer att beskydda dig från människorna. Allah vägleder förvisso icke de icke troende människorna” (5:68).

På samma sätt förkunnar Quranen för Profetens fiender: ”Han är Kännaren av det Osedda; och Han uppenbarar icke Sina hemligheter för någon, utom till den Han väljer ut, nämligen Hans Sändebud. Och då låter Han en eskort av vakande änglar gå före och efter honom” (72:27-28). Detta betyder att profeten som pålagts en viktig uppgift, inte skulle lämnas utan beskydd. Hans fiender skulle aldrig kunna klara av att döda honom.

Dessa verser bevisar att den Helige Profetens framgång inte berodde på några tillfälligheter. Han tillkännagav tidigt, genom de uppenbarelser han mottog från Gud, som inte till denna dag bevarats i Quranen, att Gud skulle beskydda honom mot hans fienders mordiska angrepp. Han varnade världen och sa att han inte var någon falsk profet, utan den Profet som förutsagts i 5:e Moseboken, och därför skulle han inte bli dödad.

Sammanfattningsvis hävdade alltså Moses, 1900 år innan Islams Profet kom att hans lag enligt Guds plan inte var den sista lagen, utan att världen senare skulle få en fullständig lag och att Gud därför skulle sända ett nytt Sändebud. Det Sändebudet skulle lära ut hela sanningen. Det var han som skulle inleda den sista fasen i mänskligheten andlige utveckling. Världen skulle vänta på en annan Bok och en annan Profet. När Quranen och den helige Profeten därför kom efter Bibeln, Moses och Jesus, och hävdade att vara sänd från Gud som mänsklighetens rättsnöre, måste påståendet anses vara rätt och riktigt. Det måste anses vara uppfyllelsen av våra gamla profetior. Tvärt emot! Hade Quranen aldrig, hade de löften Gud givit genom sina budbärare inte blivit uppfyllda, och världen skulle sjunkit ner i tvivel och oro.

OM FÖRFATTAREN

Författaren av denna skrift, Hazrat Mirza Bashir-ud-Din Mahmood Ahmad var den utlovade sonen och den andre efterträdaren (Khalifa-tul-Masih II) av Hadhrat Mirza Ghulam Ahmad från Qadian i Indien, som året 1889, förkunnade att han var det trettonde århundradets reformator enligt islamiska tideräkningen, och Mahdi och den utlovade Messias, vars ankomst i den yttersta tiden hade förutsagts av Islams Helige Profet, frid vare med honom. I mars 1889 grundade han Islams Ahmadiyya Djamaát.

Han framträdde som en religiös ledare särskilt utsedd av Gud att, under den yttersta tiden, vägleda mänskligheten. Han lade på ett enastående sätt grunden till en enad mänsklighet. Han löste de konflikter och motsättningar som rådde i världen beträffande ankomsten av en global reformator. Hans anhängare utsattes för helt otroliga förföljelser. De berövades all religiös frihet så väl som de mest basala grundläggande rättigheterna. I några länder stiftades till och med lagar som gjorde det straffbart för dem att bekänna och utöva sin tro. Trots allt detta misslyckades den enorma oppositionen helt i sina försök att hindra Ahmadiyyas frammarsch. Ahmadiyya Djamaát, verksam i drygt 152 länder av världen, gör idag snabbare framsteg än någonsin. Alla illvilliga fanatikernas ansträngningar, har totalt misslyckats i sina föresatser att utrota Ahmadiyyat från jordens yta.

Mänsklighetens frälsning är beroende av att Islam, som är fredens religion, accepteras och antagas.

Islam befriar människan från syndens band och styrker hennes band till sin skapare, det är en religion som är så enkel och ändå så organiserad. Islam tillåter ingen exploatering, varken social, politisk, ekonomisk eller religiös. Islam tillåter varken tvång för att sprida sitt eget budskap eller att någon annan religion gör det. Terrorism, även om den sker för det ädlaste mål, är totalt oförenligt med islams lära.

Det är Ahmadiyya rörelsens fasta övertygelse att islam är universal botemedlet för mänsklighetens alla lidanden, sjukdomar och problem som finns idag. Islam lär oss att såvida människan inte lär sig leva i fred med sig själv och sina medmänniskor kan hon inte leva i fred med sig Gud heller. Det är till denna islam vi bjuder mänskligheten.

För beställning av böcker eller annan Islamisk Litteratur var god kontakta:

Islams Ahmadiyya jamaat

www.ahmadiyya.se

www.alislam.org

Nasir Moskèn
Tolvskillingsgatan.1
41482 Göteborg
Sverige
Tel:031-7416480
Fax:031-7416481

Baitul-Hamd
Klägerup vägen.290
212 32.Malmö
Sverige
Tel:040-496794
bFax:040-498026